

- 2) wskazywać na konieczność wzorowego wypełniania obowiązków żołnierskich oraz na uprawnienia żołnierzy i członków ich rodzin związane z odbywaniem służby wojskowej,
- 3) wskazywać okoliczności, o których mowa w § 1 ust. 2.

§ 5. 1. Prezydenci miast stopnia podstawowego i naczelnicy miast, gmin, miast i gmin oraz dzielnic, jak również kierownicy zakładów pracy organizują uroczyste powitania żołnierzy rezerwy powracających po odbyciu zasadniczej służby wojskowej do miejsc zamieszkania lub zakładów pracy.

2. W czasie uroczystości powitania należy zapoznać powracających żołnierzy:

- 1) z aktualną sytuacją społeczno-gospodarczą oraz perspektywami rozwoju regionu i zakładu pracy, jak również z przemianami, jakie w czasie odbywania przez nich służby wojskowej nastąpiły w miejscu zamieszkania lub w zakładzie pracy,
- 2) z możliwościami:
 - a) zatrudnienia, z uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych nabytych lub podwyższonych przez nich w czasie służby wojskowej,
 - b) kształcenia dla pracujących na poziomie średnim lub wyższym,
 - c) włączenia się żołnierzy rezerwy do pracy społecznej w takich organizacjach, jak np. Liga Obrony Kraju, Liga Morska, Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, uczestniczenia w działalności klubów specjalistycznych (motorowych, wodnych, łączności, strzeleckich) oraz uprawiania sportów obronnych.

§ 6. W celu upowszechnienia tradycji żegnania poborowych odchodzących do wojska oraz witania żołnierzy powracających po odbytej służbie wojskowej, jak również tworzenia związanego z tym postępowego ceremoniału, zaleca się terenowym organom administracji państwowej, zakładom pracy, szkołom ponadpodstawowym, organizacjom społecznym, młodzieżowym i paramilitarnym:

- 1) ściśle współdziałać w organizowaniu pożegnań poborowych i powitań żołnierzy rezerwy,
- 2) pożegnaniom tym i powitaniami nadawać szczególnie uroczysty charakter,

- 3) na uroczystości zapraszać przedstawicieli jednostek wojskowych miejscowego garnizonu, wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień, kombatantów, wychowawców młodzieży oraz żołnierzy rezerwy cieszących się dużym autorytetem w danym środowisku.

§ 7. W celu pogłębienia patriotyczno-obronnego wychowania młodzieży i umocnienia więzi społeczeństwa z wojskiem zaleca się terenowym organom administracji państwowej, organizacjom społecznym i młodzieżowym, szkołom, w tym szkołom wyższym, i zakładom pracy utrzymywanie stałych kontaktów z jednostkami wojskowymi.

§ 8. W zależności od warunków lokalnych i liczby poborowych przepisy § 3—7 stosuje się odpowiednio do organizowania uroczystości pożegnań i powitań osób powołanych do zastępczego spełniania obowiązku służby wojskowej.

§ 9. 1. Ministrowie: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Oświaty i Wychowania, Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Kultury i Sztuki, Administracji i Gospodarki Przestrzennej oraz Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży wydadzą stosowne zalecenia dotyczące pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową, poborową i żołnierzami rezerwy.

2. Funkcję koordynatora pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową, poborową i żołnierzami rezerwy sprawuje Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

§ 10. Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” spowoduje wyeksponowanie problematyki patriotyczno-obronnego wychowania młodzieży w programach radiowych i telewizyjnych.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 84 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową oraz z żołnierzami rezerwy (Monitor Polski Nr 50, poz. 284 i z 1980 r. Nr 1, poz. 3).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GÓRNICICTWA I ENERGETYKI ORAZ GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 11 maja 1984 r.

w sprawie opłat dodatkowych za przekroczenie limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych.

Na podstawie § 12 ust. 3 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad zaopatrzenia materiałowo-technicznego na lata 1984 i 1985 (Monitor Polski Nr 37, poz. 206 i z 1984 r. Nr 10, poz. 67) oraz § 3 ust. 1 uchwały nr 137 Rady Ministrów z dnia 17 października 1983 r. w sprawie utworzenia centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 36, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty dodatkowe za przekroczenie limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych, zwane dalej „opłatami dodatkowymi”, w wysokości:

- 1) za energię elektryczną — 15 zł za 1 kWh,
- 2) za gaz wysokometanowy — 20 zł za 1 m³,
- 3) za gaz zaazotowany — 12 zł za 1 m³,
- 4) za gaz koksowniczy — 10 zł za 1 m³.

§ 2. 1. Opłaty dodatkowe oblicza się za energię elektryczną i paliwa gazowe zużyte ponad ustalone:

- 1) limity kwartalne zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych — po każdym kwartale,
- 2) limity dobowe zużycia paliw gazowych — po każdym miesiącu.

2. Podstawę do obliczenia przez odbiorców energii elektrycznej i paliw gazowych wielkości opłat dodatkowych stanowi:

- 1) w stosunku do opłat dodatkowych określonych w ust. 1 pkt 1 — sprawozdanie, o którym mowa w § 13 ust. 2 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad zaopatrzenia materiałowo-technicznego na lata 1984 i 1985 (Monitor Polski Nr 37, poz. 206 i z 1984 r. Nr 10, poz. 67),
- 2) w stosunku do opłat dodatkowych określonych w ust. 1 pkt 2 — faktura dostawcy gazu za miesięczne zużycie paliw gazowych.

§ 3. Odbiorcy energii elektrycznej i paliw gazowych przekazują opłaty dodatkowe na centralny fundusz oszczędnościowy paliw, energii, surowców i materiałów w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po okresie obliczeniowym, o którym mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. O wielkości przekroczenia ustalonych limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych odbiorcy powiadamiają w terminie określonym w § 3 jednostkę, która ustaliła limit.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 13 kwietnia 1983 r. w sprawie opłat dodatkowych za przekroczenie limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych (Monitor Polski Nr 14, poz. 82).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *C. Piotrowski*
Minister Gospodarki Materiałowej: *J. Woźniak*

97

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 23 maja 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obrotu zbożem i rzepakiem oraz głównymi przetworami zbożowymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 1 zarządzenia nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 października 1974 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o obrocie zbożem, głównymi przetworami zbożowymi oraz rzepakiem i rzepikiem (Monitor Polski Nr 36, poz. 210) oraz w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 1981 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Dz. U. Nr 17, poz. 76 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 18 lipca 1983 r. w sprawie obrotu zbożem i rzepakiem oraz głównymi przetworami zbożowymi (Monitor Polski Nr 26, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jęczmieniem, mieszankami zbożowymi i kukurydzą, przeznaczonymi na produkcję pasz — przedsiębiorstwa przemysłu paszowego i utylizacyjnego „Bacutil”, Przedsiębiorstwo Przemysłu Spożywczego „Łomża”, Śląskie Zakłady Drobiarskie i spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska.”

2) w § 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) obrotu zbożem dokonywanego przez jednostki gospodarki uspołecznionej w związku z usługową produkcją pasz na rzecz producentów rolnych.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *S. Zięba*

98

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 23 maja 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 w ust. 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 grudnia 1982 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 263 i z 1983 r. Nr 17, poz. 99) pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) samochodu osobowego	9,50 zł,
2) motocykla	3,70 zł,
3) motoroweru	2,20 zł.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1984 r.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*